

Naši kraji in ljudje

Kaj je SLS na vladi napravila s tobačnimi upokojenci!
Izenačevanje na slabše. — Pretresljiva obsodba klerikalnega pravilnika. — Nov dokaz, kako »pogumno srce« ima klerikalci za delavce.

Iz krogov upokojenih delavk tobačne tovarne smo prejeli sledeči dopis:

Ze 6 let stradamo in mnogi izmed nas so direktno vsled lakote pomrli. Na vse strani smo že prosili na pomoč, pa so povsod gluhi na naše prošnje. Zadnji čas smo pričakovali zboljšanja, pa kakor je razvidno iz »Uradnega lista« št. 85, smo se kruto varali. V tem listu je naveden novi pravilnik, po katerem smo izpostavljeni še nadaljnjemu stradanju. Po tem pravilniku bo dobil upokojenec ali upokojenka za 40 službenih let (pred vojno je bila službena doba 35 let) 250 Din in stopnjama dobi do 200 Din mesečno. Tiste gospodje, ki so ta pravilnik sestavili in podpisali, mi samo prosimo, da naj sami poskušajo s to vsoto živeti vsaj par mesecev. S tem pravilnikom direktno norce iz nas brijejo! Od teh 250 do 200 Din odpade najmanj 100 Din za stanovanje; z ostalim naj se pa preživimo, oblačimo in nabavimo kurjavo! Na kak postranski zaslužek pa ni misliti, ker je mladih ljudi veliko brez dela. Sicer pa upokojenke, ki smo več desetletij sedele pri nezdravem delu in smrdu, tudi nismo sposobne več za kako delo, nasprotno, še same smo postrzebe potrebne.

Vnebovpijoča krivica se nam godi, ker smo prejeli od 80 predvojnih kron na 250 Din. Mi hočemo svoje pravice, ki smo jih zaslužili! Mi smo zato zvesto delali v tovarni in se 10 do 11 ur dnevno mučili za majhno plačo, ker smo imeli zagotovljeno starostno preskrbo. Mnogi bi bili lahko dobili boljše službe, pa so jih z ozirom na pokojnino, odklonili. Tako je meni (pisalki teh vrstic) blagopokojni dr. Krek prigovarjal, naj izstopim iz tovarne, da mi on preskrbi boljše službo, pa sem mu odgovorila: »Hvala g. doktor, v tovarni sem za starost preskrbljena!« No, zdaj sem pa res preskrbljena še slabše, kot občinski berarji.

Kaj vse so nam gospodje poslanci in politiki, za katerimi je večina tobačnih delavcev drvela, obetali! Rekli so nam, da ko pridejo oni na vlado, bo ena prvih stvari, da poskrbijo za nas: pa smo dobili davek na naše beraške »dohodke« in sedaj še najnovejši pravilnik!

Zvedeli smo, da je bilo z versajsko mirovno pogodbo sklenjeno, da morajo vse države upokojence plačevati v zlati valuti. Zakaj se dela ravno nam krivica? Še Avstrija, ki je finančno daleč za Jugoslavijo, plačuje tobačne upokojence za 35 službenih let s 1000 naših Din mesečno (Češkoslovaška pa celo 1500 Din), zakaj bi to pri nas ne mogli!? A vsaj sedanja pokojnina z dokladi naj bi se spremenila v Din, kar bi zneslo približno 800 Din mesečno.

Mi smo že vsega naveličani, zato z gnjusom v srcih kličemo božjega maščevanja na tiste, ki so krivi naše bede in na one, ki so toliko časa obljube delali, ko pa so mogli kaj storiti, so nas še udarili! Če je še kdo na svetu, ki ima kaj sočutja do nas, naj nam prihrani na pomoč, da ne bomo še sedmo zimo sestradani trepetali so podstrešnih luknjah in kletih. Sila je prišla do vrha; prositi ne smemo, krasti tudi ne: če pa pri občinah prosimo pomoči, dobimo odgovor: »Država ste delali in ona naj vas podpira!« Odičevali ne bomo, tako

dolgo bomo zahtevali svojih pravic, da jih dosežemo! Če nam naši gospodje nočejo pomagati, se bomo obrnili do Društva narodov in obrazložili, kako se z nami ravna. Še roparski morilci imajo pravico do preskrbe, zakaj bi pa morali mi lakote umirati, ki smo vsako leto stotillionske dobičke državi zaslužili in jih naši sotrpini, aktivni delavci, še danes služijo in to za majhno plačo. Mnogi med njimi imajo že 40 celo 50 službenih let, pa morajo še delati in bodo pri delu smrt dočakali, ker si ne upajo z nami deliti neznozne usode.

To sem Vam napisala, ker sem v »Slovencu« čitala, da imajo gospodje od SLS za nas delavce »pogum in srce«. O, kakšna prevara!

Ena v imenu vseh upokojencev in upokojenk tobačne tovarne v Ljubljani.

Finančna katastrofa pri litijem cestnem odboru Blagajniški primanjkljaj 400.000 Din

Kakor nam poročajo iz Litije, se nahaja litijski cestni odbor pred popolno finančno katastrofo. Konstatiran je blagajniški primanjkljaj 400.000 Din, a celokupni prispevki, ki so pri davkarjih še iztirliji, znašajo samo 13.000 Din. S tem je celo gospodarstvo cestnega odbora ogroženo.

V trenutku se še ne da reči, ali gre le za zločinsko malomarnost ali je še kaj hujšega. Širijo se razne govorice, ki le še pojačujejo splošno razburjenje ljudstva. Nujno je, da poklicane oblasti takoj uvedejo najstrožjo preiskavo ter da se izvajajo vse konsekvence. Ogromen deficit 400.000 Din pomenja za celi okraj nepopravljivo škodo.

Dosedanji predsednik cestnega odbora g. Hostnik je te dni izročil posle novemu predsedniku g. Lebingerju ter je sam prevzel podpredsedniško mesto.

Akcija za postavitve spomenika kralju Petru v Ljubljani

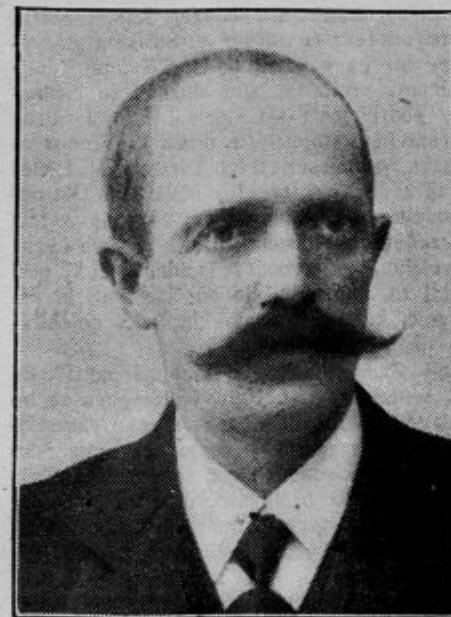
O pripravi za postavitve spomenika kralju Petru v Ljubljani se zadnje čase sploh ne govori. Človek bi mislil, da je ta patriotska akcija zaspala in da se Slovenija na čelu z Ljubljano ne misli oddolžiti blagopokojnemu kralju za njegovo veliko delo osvobodjenja in ujedinjenja Jugoslovenov.

V resnici pa odbor za postavitve spomenika marljivo dela in v kolikor so priprave zastale, je kriva naša javnost, ki se pozivu glede prispevkov za spomenik že daleč ni odzvala tako, kakor bi bilo pričakovati. Kako ogromno delo je izvršil doslej odbor za postavitve spomenika, ve samo oni, ki sodelujejo in ki ima vpogled v njegovo delovanje. Naj omenimo samo, da je odbor razposlal okrog 13.000 prošenj glede prostovoljnih prispevkov in da spravi te dni v promet 5000 nabiranih blokov. Žal se je odzval prošnjam samo neznamen del in tako odbor kljub svojemu neumornemu delu še ni dosegel zadelnega uspeha. Za spomenik je nabran sicer že znaten znesek, vendar pa ta sredstva še daleč ne zadostujejo za primeren spomenik.

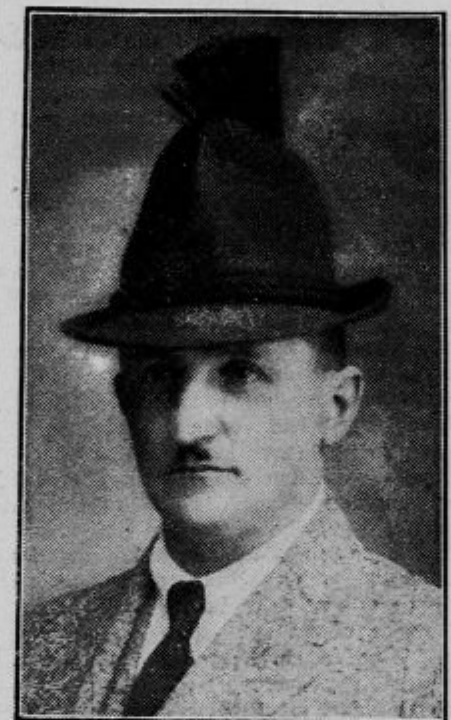
Odbor ne misli razmetavati denarja. Postavil bo spomenik, ki bo Sloveniji v ponos, vendar pa ne tak, da bi nam mogel ko očitati, da smo Slovenci v teh težkih časih razspini. Slovenija naj se oddolži največjemu Jugoslovenu tako, kakor more. Da pa kljub gospodarski krizi zmore toliko, da postavimo v Ljubljani kralju Petru skromen spomenik, o tem ni dvoma. Dosedanji prispevki, med katerimi je več znatnih zneskov, so najboljši dokaz, da dobra volja in domovinski čut vse premoreta. Javnost opozarjamo na bloke, ki jih prične odbor te dni razpošiljati vsem našim kulturnim društvom. Zeleti bi bilo, da seže po teh blokih prav vsak, komur bodo predloženi. Prispevki za spomenik po blokih so minimalni (po 1, 2 in 5 Din), da pač ne morejo biti nikomur

v breme. Obenem opozarjamo one, ki so prejeli od odbora prošnje glede prostovoljnih prispevkov, pa se še niso odzvali, naj to čimprej store.

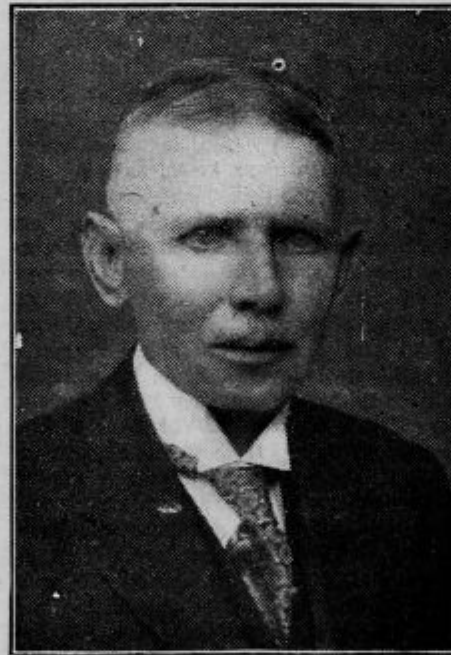
Naši kandidati

Kajetan Pogačnik, posestnik in uradnik v p. v. Kamniku 18. namestnik kandidata za sreza Kamnik in ljubljansko okolicu.

Anton Križnar, posestnik, gostilničar in trgovec v Stražišču pri Kranju, namestnik kandidata za sreza Kranj.

Josip Omladič, kmet in župan v Braslovčah, namestnik kandidata za volilna okraja Celje in Brežice.

„Terorja ni nikjer“

Predsednik Saveza državnih nameščencev za Bosno in Hercegovino premeščen — ker kandidira.

Glasilo slovenskega uradništva »Naš Glas« poroča:

Ravnatelj I. gimnazije v Sarajevu, znani nacionalni in prosvetni pionir, predsednik profsorskega društva, sekcije Sarajeva, predsednik Saveza drž. nameščencev za Bosno in Hercegovino in kot tak član širše uprave Glavnega Saveza, g. Milan Čuković je bil določen za kandidata neke opozicijske liste (SDS, op. ur.) za okraj Travnik.

Bosna. Čuković je že od prvega dne svojega nastopa odkrit pristal svoje stranke in je bil že za prejšnje državno-zborske volitve na kandidadni listi. Zbog svojega velikega znanja in ko-rektnosti uživa v vseh krogih, tudi pri političnih nasprotnikih velik ugled in spoštovanje. Kot gimnazijski ravnatelj je že sedmo leto na svojem mestu.

Sedaj, in sicer za časa šolskih počitnic so pa Čukovića nenadoma premestili iz Sarajeva v Bihač. Ta premešitev se ne more utemeljiti s službeno potrebo. V oči bje težnja, da se otekoči Čuković kot uradniku priprava za volitve in da se mu zmanjšajo šance za volilni uspeh.

Nikdar se nismo vtikali in se tudi sedaj ne vmešavamo v strankarske in partizanske boje. Naš list je v najbolj

čistem smislu besede samo stanovsko glasilo, strogo nevtravno in preko strank. In zato tem bolj odločno in energično protestiramo proti tej krivični in neopravičljivi premestitvi g. Čukovića, ki se ga hoče tem potom prikrajšati za osnovne državljanske pravice. Prilika jim je dobro došla, ker imajo opraviti z uradnikom. In baš ta dokaz žalostne partizanske nestrpnosti nas revoltira. Kakor da je uradnik v naši državi državljani druge vrste! Poleg tega je gospod Čuković iz stroke, ki mu ni po nikakšnem zakonu zabranjeno, da ne bi smel kandidirati za narodnega poslance. »No, izgleda, da se želelo pokazati g. Čukoviću, a uz njega i svima njegovim prijateljima, koji ga u ovoj prilici prate svojim simpatijama, i uz koje si i mi najsvesrdnije pridružujemo, da so u našoj zemlji ljudji i karpisi pojedinaica uvek jači nego i najjasniji zakonski propisi.« zaključuje »Čin. glasnik« številka 131, po katerem smo posneli to alarmantno vest.

Stanje vinogradov v Slovenskih goricah

Ormož, 22. avgusta

Leto se nagiba v jesen in vinogradniki s pozornostjo in nadami obiskujemo vinograde. Vinska trta se je letos v ljutomersko-ormoških goricah lepo razvila. Vinogradi so temno zeleni, peronospora smo se letos splošno ubranili. S tem lepim stanjem trte pa nikakor ni v skladu množina grozdja, ki ga vidimo na trti.

Nastavek je bil izredno nepovoljen. Od tega pa nam je še precej vzel grozdni suhač, nekaj malega oidium in grozdna peronospora, a sedaj nastopa zelo močno kiseljak in se danes še ne da ceniti, koliko bo ta škodljivec povzročil škode. Stanje Grozdja je sicer zelo povoljno ter se vsekakor lahko pričakuje dobra kapljica. Seveda pa je kvaliteta v glavnem odvisna od vremena v septembru in prvi dni oktobra. Kake daljše deževne dobe v tem času ne bi presneli.

Marsikateri vrh je več ali manj zadela toča. To sicer ne bo vplivalo na kvaliteto, ker poškodovane jagode že odpadajo, pač pa bo pri slabem nastavku učinkovalo na količino. Če ostanje pri sedanjem stanju, lahko računamo povprečno na katastrofalni orol v našem vinskem okolišu na donos 7 do 8 hl, kar bo v primeru ugodnih cen — komaj krilo tekoče stroške pridelovanja.

Vina je v okolici zelo malo, tudi povpraševanje je neznatno. V pretečenem tednu so se sklenile nekatere večje kupčije za liter po 9.50 do 13.50 Din.

Vinogradniki se pripravljajo po malem na prenovu svojih nasadov. Tu in tam se že vidijo mali, novo nasajeni vinogradi. V letošnjih nasadih, kakor tudi v trsnicah pa je podjeda napravila občutno škodo. —r.

Potovanje aretiranega avtomobila na srezo poglavarstvo

Božanski prizori službenega poslovanja Vukčičevih organov v Belj Palanki.

Bela Palanka je v soboto zvečer doživela smešno senzacijo, kakršne ne pomni od vesoljnega potopa. Zvečer okrog 22. se je sredi mesta odigral prizor, ki je privabil veliko število prebivalstva. Prihitelo je vse, kar leze in gre. Na pločnikih je vladala prava gneča med radovednim svetom, ki je z ogromno pozornostjo spremljal razvoj dogodkov.

Po večerji se je ljudstvo začelo spravljati k počitku. Pred kafanami pa je vendarle bilo še precej živahnosti. Posebno pred »Evropo« je bilo precej gostov. Tedaj se je v Belo Palanko povrnil z avtom z agitacijskega potovanja demokrat dr. Dušan Stevčič, zdravnik iz Pirota, v družbi Krste Sokolovića, župana v Belj Palanki, a šofiral je Žika Gjurić. Avto se je ustavil pred »Evropo«, a komaj je dr. Stevčič stopil iz avta in sedel za mizo, je pristopil k šoferju policijski pisar Tasić s par oboroženimi orožniki z golimi bajoneti na puškah, in zapovedal:

— V imenu zakona moraš avto odvesti na srezo poglavarstvo!

Šofer se je upiral in zahteval, da mu pismeno pokaže, zakaj hoče oblast aretirati avto. K policijskemu pisarju sta pristopila dr. Stevčič in Krsta Sokolović, pridružilo pa se je še nekaj gostov, ki so začeli protestirati proti takemu

Rudolf Schildkraut

genijalni igralec starega in novega sveta nastopa samo še danes v življenski tragediji

Oni, ki se sramujejo svojih staršev

po znanem romanu Izidorja Bernsteina. Samo še danes ob 4, 1/2 8, 9.

Kino Dvor. Telefon 2730.

ravnanju policijskega organa. Kategorično so zahtevali, da naj pisar Tasić v smislu ustave in ostalih zakonov pokaže nalog o aretaciji in šele, če obstojajo zakoniti razlogi, naj aretirajo šoferja, ne pa avtomobil.

Policijski pisar je na vse pripombe odgovoril s tem, da je odredil, naj se takoj vsi odstranijo in naj ga ne ovirajo v izvrševanju njegovih uradnih dolžnosti. Ker pa ni maral ali mogoč pokazati naloga, je šofer odvrnil, da ne bo krenil z mesta, a kje neki, da bi avto zapeljal na srezo poglavarstvo. Tedaj so ga prišli orožniki in potegnili iz avta. Obenem so začeli odbijati naval radovednega ljudstva. Pisar Tasić je zagrozil, da nihče ne sme v bližino avta, in se je za kratek čas odstranil. Odšel je namreč po par volov, da potegnejo avto na srezo poglavarstvo. Medtem sta avto stražila dva orožnika z nasajenimi bajoneti. Nadvse zanimivo je bilo, da je pisar pred odhodom sporočil šoferju, da je svoboden in da lahko počenja kar hoče, ker ni aretiran on, marveč zares njegov avto. Prisotni so vrlo energično protestirali, nastala je prava burja živahnih protestov.

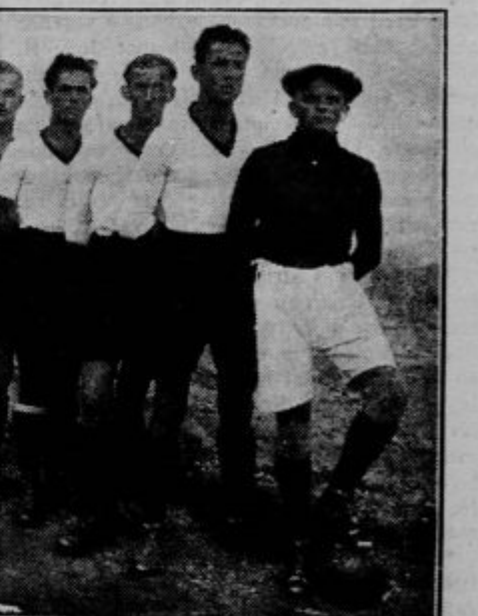
Čez par minut se je vrnil pisar Tasić in za njim je kmet Jelenko prignal par volov. Pisar je zapovedal orožnikom, da z vrvmi prevežejo avto, da ga volji potegnejo na dvorišče srezkega poglavarstva. Hi-ho! Vola sta potegnili, a avto je krenil na stran in treščil ob beton terase, kajti za volanom ni bilo nikogar. Po raznih velikih naporih so avto zopet spravili na sredo ulice. Tedaj je sam policijski pisar Tasić sedel vanj in začel upravljati volan. Ker pa ni več šofiranja, je avto začel zopet zavijati zdaj v to, zdaj v ono smer. Publikacija je bruhnila v grohot. Prizori so bili tako komični, da je ljudstvo začelo tuliti od smeha in aplavdirati policijskemu šoferju. Spreved za bogove! Spredaj se je zibal striček Jelenko in vodil volilčka, ki sta vlekla avto, a za volanom je košato sedel policijski pisar, ob strani so korakali orožniki z nasajenimi bajoneti, zadaj pa se je zibala ogromna gruča radovednega ljudstva. Z gornje-ga nadstropja srezkega poglavarstva je ves ta prizor opazoval srezki poglavar. Ko je bilo orožnikom krohotu dovolj, so začeli ljudstvo odganjati. Zaman. Radovedni svet si ni dal kratiti užikov. Vsa povorka se je vlekla do poglavarstva, kjer so avto vendarle srečno potegnili na dvorišče. Od »Evrope« do srezkega poglavarstva je kakih 100 metrov, toda nesrečni avto je potoval dalje kakor pol ure.

Kot razlog za originalno aretacijo avta se navaja, da šofer Žika Gjurić nima šoferske diplome in da je vozil z nedovoljeno brzino. Če bi to tudi bilo res, bi moral po zakonu biti kaznovan šofer, ne pa njegova »mašina«. Demokratski prvaki seveda upravičeno zatrjujejo, da je to teror, ki mu ni para, kar je res, in da ima ves ta nezakoniti postopek politični motiv, kar bo menda tudi točno. Pisar je napadel tudi nekega novinarja in je odredil njegovo takojšnjo aretacijo, ker je na vprašanje nekaterih meščanov nekoliko glasneje povdaril, da bo ves dogodek publiciral z ostrimi komentarji. Narednik je zahteval od pisarja pismen nalog za aretacijo, kar pa je pisar odklonil. Narednik je torej odrekel pokornost, češ:

— Meni ni do tega, da bi po krivici aretirali druge in končno prišel sam v zapor, ker imam ženo in otroke ... (Po »Politiki«.)

DOXA URA

Ploščata oblika
F. ČUDEN.
v ljubli
Prešernova ulica.

I. moštvo S. K. Slovana,

ki obhaja te dni 15letnico obstoja. Stojé od desne na levo: Skofic, Volkar, Bögl, Strhovec, Skalar, Rakuš, Marchiotti II, Marchiotti I, Koschell, Flak, Bucik, Burger (rezerva).

Kulturni pregled

Tenorist Marij Šimenc na Bledu. Pišejo nam: Marij Šimenc je podaril Bledu s svojim koncertom večer brez primere. Ob dobro zasadenih vrstah kazinske dvorane je krasno razpoložen presenetil tujca in domačina, da se je divil tudi najbolj razvajeni poslušalec zmagoviti sili in lepoti njegovega polnokrvnega tenorja, spominjajočega na Caru-sov bel canto. Zasedjali smo se v Ipavčevi dve: »Če na poljane rosa pade« in »Cigan-ko Marijo«, ki sta nam stiskali sapo v prsih do smelega vrisa fantovsko razmahnjene: »Doma sem, doma« iz »Gor. Slavka«. Navdušeni aplavz je nesel pevca preko dveh iskreno sentimentalnih Tostojevih pesmi do »Mornarja«. To je bil višek našega uživanja. Tako, kakor je Šimenc podaril Prešerna, ni bila občutena, najglobje zajeta ta pesem še nikoli, še nikoli tako zapeta, odkar je kršena po Vilharju! Hvaležni smo klical peva-ča na oder, s solzami v oči. Tudi on se je blizal bolj in bolj razgreti publiki in je pred odmorom sprejel z vidnim veseljem lavorice dveh vencev z gorškimi in zagrebškimi pozdravom. Drugi del koncerta nam je razodel pevca dramatika v ariji iz »Manone«, »Lohengrina« in »Bajazza«. Romanca iz »Manone« nas je sunkoma dvignila do frenetičnega priznanja, ki je ostalo na vrhu do konca. Za slovesno, vzvišeno »Gravolo« povestjo nas je zatrla pridušeno izjokana, rezka tožba: »Smej se, bajazzo«, ki jo je zapel Šimenc tako, da smo vsi, brez izjeme obse-deli prikovani na prostorih in čakali novih

razodetij. Dolgo smo prosili, (zaman je čakala garderoba) in izprosil še en biser njegovega grla, arijo iz »Tosce«. Žal, zadnji komad Šimencovega koncerta. Pevca je spremljal prof. Karel Jeraž iz Ljubljane.

Trofedneve svečanosti komorne glasbe v Baden . Badnu. V Baden - Badnu se bodo vršile od 6. do 8. septembra komorne glasbene svečanosti. Na programu so trije koncerti, na katerih se bodo izvajala prvi večer dela Beethovna, drugi večer skladbe Schuberta in tretji večer kompozicije Brahmsa.

Nemški pesnik Klavund je napisal novo veseloigro z naslovom »XYZ«. Stvarca se uprizarjo še to jesen s Klavundovo mlado ženo, Karolino Neckerjevo v glavni ženski ulogi.

Narodno divadlo v Pragi proslavi letos 100letnico rojstva Henrikla Ibsena s ciklom njegovih dram. Na sporedu je tudi serija Shakespeareovih del (Julij Cezar, Richard III., Kralj Lear) in dr. Novost bo Krasinskega »Iridion«, Byronov »Kajn«, Lermontova »Maskerada«, Dostojevskega »Razkolnikov« ter več dram Strindberga, Claudela, Shawa in Wyspianskega. Slovenska drama bo zastopana po Ivanu Cankarju.

Naši onstran granic

Tržaško planinsko društvo, S posebnim odlokom je bilo razpuščeno. Planinsko društvo v Trstu in je bilo obnem odrejeno, da vse imetje društva prevzame »Suci«, laško visokosolsko planinsko društvo in tržaško, oz. »juljsko« alpsko društvo, kakor se je zgodilo že pred leti ob razpustu prvega, še izpred vojnih časov kot podružnica ljubljanskega, potem pod Italijo pa samostojno delujočega Tržaškega planinskega društva, ki je moralo tedaj vse imetje izročiti laškemu alpskemu društvu. Sedaj pa so se temeljito varali, če so mislili, da bodo zopet kaj dobili. Po razpustu prvega društva se je pač sestavil novi odbor, ki je predložil nova pravila oblasti in je potem na podlagi potrjenih pravil skušal pridobiti člane. Toda ob priključitvi nekega fašističnega napada je izginila torba inkasanta, ki je imel listo z vabilom na pristop, in tako društvo ni imelo ničesar, niti stotinke imetja, da, niti članov, izvemši novi odbor. Zastopniki onih dveh laških društev, ki naj bi bila prevzela »za« prvenstvo imetja, sta bila silno presenečena, ko sta videla vso »bogatišo«, ki je obstajala v — društvenem pečatu Seveda pa je bilo tudi »Planinsko društvo« razpuščeno zaradi svojega »političnega, nacionalnega ređu nasprotujočega delovanja«. Društvo brez članstva! To je pač najboljši dokaz, da gre pri razpuščanju teh društev, edino za izvajanje fašističnih asimilacijskih načrtov, za čisto protizakonito, oblastvena nasilstva, ki se utemeljujejo z najnesramnejšo lažjo!

Izlete v Zader organizira fašistična stranka v glavnem radi tega, da se tam ponavlja njena zahteva po osvojitvi Dalmacije. Izletniki so navadno slovesno sprejeti in vršijo se povorke in govori, segajoči po jugoslovanski Dalmaciji. »Pod jugoslovanskim jarmom trpijo italijanski bratje, katerih je ogromno število in vsi vzdihujejo za pomoč od matere Italije! Te dni je bilo v Zadru par stotin železničarjev iz Emilije, ki so se pridružili, da se mora Dalmacija zavojevati in priključiti k Italiji.

Stari zadrski meščani se v medsebojnih pogovorih, na varnem, prijemajo za glave nad propastjo, v katero je padel Zader, ko je prišel pod Italijo.

Na italijanskem bregu Jadrana paradiž, na jugoslovanskem pekel in Sahara. Reško-opatijski Italijani so poklicali brate Madžare na pomoč, da bi se dotok tujcev zopet privedel na italijansko stran Jadrana. Budimpeštanski »Pesti Naplo« zabavlja, ker neka madžarska družina ni dobila na Rabu stanovanja. Bilo je vse napolnje no. Tudi po številnih drugih krajih je bilo vse polno in je povsem verjetno, da je ob tako ogromnem navalu stanoval marsikdo tako, kakor si ni baš želel. Leto 1927 je prineslo mnogo pouka podjetnikom na našem morškem bregu, tujci pa so videli njegovo lepoto in večina je odšla zadovoljna ter se drugo leto vrne. Letos se je pokazalo, da bo naše morško obrežje lahko sijajno uspevalo, treba le ustreznega, širokopoteznega dela s pomočjo vseh poklicnih faktorjev! »Pesti Naplo« bi rad odvrnil vse goste z našega brega in jih nagljal v Opatijo. Na jugoslovanski strani je po madžarski sodbi pekel in Sahara, na italijanskem bregu pa se razteza paradiž. O, joj, samo ta »paradiž« je letos precej prazen. Sprehaja se po njem poleg Italijanov nekaj Madžarov. Pa s časom tudi teh ne bo, kajti ne dvomimo, da bo Madžare po italijanskem prijateljstvu močeno glava bolela.

Strašen udarec čaka okoli tri sto vojnih oškodovancev po Kanalskem, Tolminkem in Bovškem. Svoje porušene stavbe so izročili svoj čas v popravilo zadruzi iz Karnije (Consorzio Carnico), ki je stopila sedaj v likvidacijo. Končni obračun glede vojne odškodnine in predumov bo najbrže tak, da se naseli v tristo slovenskih hišah gorje in morda pride marsikako slovensko posestvo radi dobrote iz Karnije na boben! Pri obnovi so naši ljudje žrtvovali vse, kar so mogli. Le pridnosti in žilavosti slovenskega kmeta se je zahaliti, da se je izvršila obnova tako hitro. Ali »obnovo« so združeni posebni italijanski nameni. Novi domovi naj se počasi odtrgajo lastnikom in po njih naj zadoni že v bližnji dobi sladki »si«...

Dunajski velesejem

(Wiener Messe)

4.-11. septembra 1927

POSEBNE PRIREDITVE:

Belgijska razstava — Italijanska razstava — Sovjetskoruska razstava — Japonska razstava.

TEHNIŠKE NOVOSTI IN IZNAJDBE! — SEMENJ HOTELSKIH POTREBŠČIN. REKLAMNA RAZSTAVA. SEMENJ ZA RADIO. DUNAJSKI SALON KOŽUHOVINASTE MODE.

Brez vizuma! S sejemsko izkaznico in potnim listom prost prestop meje v Avstrijo! Madžarski prehodni vizum se dobi proti vpogledu sejmskih izkazov na meji.

Precejšnje vozarinske ugodnosti na jugoslovanskih, madžarskih in avstrijskih železnicah na Dunavu, na Jadrano in v zračnem prometu. Polasnila vseh vrst ter sejmski izkazji (po Din 40) pri Wiener Messe, Akt-Ges., Wien VII, Messplatz I, ter za časa Lipskega jesenskega velesejma pri poslovalnici v Leipzigu, Oesterr. Messhaus, Hainstrasse 16 - 18 in pri častnih zastopstvih v

Ljubljani: Avstrijski konzulat, Turjaški trg 4 — Zvezi za tujski promet v Sloveniji, Aleksandrova cesta 8 — Josipu Zidariju, Dunajska cesta št. 31.

Izurjeno prodajalko

papirne ali galanterijske stroke z večletnimi spričevali se sprejme. Ponudbe s prepisi izpričeval in sliko na trdko Goričar & Leskovšek, Celje

Pazite na znamko!

Tridesetletna izkušnja dokazuje, da so čaše in aparati znamke WECK za vkuhanje najzanesljivejši in radi tega najcenejši. Zelo ugodne cene! Tovarniška zaloga WECK. Ljubljana, Krekov trg 10 I. nadst. (tvrdka Fructus).

CELJE: Josip Jagodič. MARIBOR: Carl Lotz.

Popolnoma suha, lepa

bukova drva

v polenih ali razžagana kakor tudi mehka drva dobavljiva trvdka »ARBOR« d. d., Dunajska c. 50 v vsaki množini od 1 m³ naprej Dostavi se tudi na dom. Telefon št. 20-546.

Pov. I. Br. 809 — 1927 god.

Konkurs za gradjeviskog inžinjera.

Komandi Kosovske Diviziske Oblasti u Prištini, potreban je jedan gradjevinski inžinir.

Za ovo mesto mogu konkurisati naši državljani sa diplomom koje visoke škole ili univerziteta u zemlji ili na strani sa stručnom praksom u državnoj ili privatnoj službi, čiji prijem ne stoji u opreci sa čl. 4. Zakona o činovnicima građanskog reda.

Molbe snabdevene propisnom taksom, treba poslati najkasnije do 20. septembra 1927 godine Komandantu Kosovske Diviziske Oblasti (Inžinjersko Odeljenje).

Molbi treba priložiti: krsni list, domovinski, uverenje o odsluženom obaveznom roku odnosno o regulisanju vojne obaveze, original ili overen prepis inžinjerke diplome, uverenje o inžinjerjskoj praksi u dosadašnjoj službi, kratak životopis, lekarsko uverenje o fizičkoj sposobnosti za službu inžinjera i uverenje o dobrom vladanju i političkoj neporočnosti izdane od strane policijske vlasti.

Izabrani kandidat biće primljen ukazom za vojnog inžinjera činovnika građanskog reda u svemu po Zakonu o Ustrojstvu Vojske i Mornarice za osoblje građanskog reda na službi u Vojsci i Mornarici.

Plata i ostale prinadležnosti sledovanje mu po Zakonu o činovnicima i ostalim službenicima građanskog reda.

Iz kancelarije štaba Komande Kosovske diviziske oblasti, 19. avgusta 1927. god. u Prištini.

Globoko užalošeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je naš ljubljani sopro, predobri oče, brat, stric in svak, gospod

Angel Žigon

delovodja tordke »Slograd«

v ponedeljek zjutraj v Mežici nenadoma umrl.

Pokojnisk se pripelje iz Mežice v Zgornjo Šiško.

Pogreb se vrši danes v sredo dne 24. t. m. ob 15. uri iz hiše žalosti Zgornja Šiška št. 130 na pokopališče v Dravljje.

V Ljubljani, dne 22. aprila 1927.

Žalujoči ostali.

Zastopnike

agilne, spretne, dobro vpeljene, sprejememo za prodajo praktičnega in cenega predmeta. — Služba prijetna in lahka, zaslužek dober. — Ponudbe na Publicitas, Beograd, Pozorišna 2, pod »Agilan«.

Oglas.

Kragujevački Oficirski dom potrebuje dobrega restavraterja

z 10. januarjem prihodnjega leta, eventualno tudi takoj.

Pogoji se poizvedo vsak dan v domu.

UPRAVA Kragujevačkog Oficirskog doma.

Na novo!

Konkurenčne cene!

Na novo!

Na novo otvorena trgovina pletenin

ŽENKO HRIBAR, CELJE, Slomškov trg št. 1 (pri farni cerkvi)

priporoča cenjenemu občinstvu svojo veliko tovarniško zalogo pletenih izdelkov kot:

nogavice, rokavice, pleteno perilo, športne telovnike vseh vrst itd.

po dnevni konkurenčni ceni.

Na debelo!

Postrežba prvovrstna!

Na drobno!

Zahvala.

Prilikom smrti naše drage soproge in matere

Karle Jereb roj. Turk

notarjeve soproge

se vdano zahvaljujemo: g. arhidijakonu Tovorniku za čine dušepastirstva in prijateljstva, gospe Minattijevi, g. dr. Goričarju in dr. Rudolfu za njih tako izredno požrtvovalnost v težki bolezni pokojnice, darovalcem vencev in cvetja; vsem prijateljem, znanecem in sorodnikom, ki ste spremili rajnko na njeni zadnji poti. Posebej »Sokolu« in »Požarni brambi konjiški« ter pevcem za ganljivo petje.

Prisrčna zahvala vsem, ki ste vršili toliko usmiljenja in pomoči nam bednim. Spominjajte se naše dobre blagopokojnice.

Konjice, dne 20. avgusta 1927.

Žalujoča rodbina Jerebova.

Zahvala.

Za številne izraze iskrenega sočutja ob smrti naše nepozabne soproge, mamice itd., gospe

Terezije Goričan

se tem potom najtopleje zahvaljujemo. Posebna zahvala bodi izrečena za krasne poklonjene vence in šopke, gg. pevcem za pretresljive žalostinke kakor vsem ostalim za spremstvo k zadnjemu počitku.

Višnja vas — Vojnik, dne 22. avgusta 1927.

Rodbina Goričan.

Zahvala.

Za mnogostransko izkazano sočutje povodom smrti našega nepozabnega soproga, očeta, starega očeta in tasta, gospoda

Franca Lapornika

rudniškega upravitelja v p.

izrekamo tem potom vsem prijateljem in znanecem najtoplejšo zahvalo.

Se posebno se najiskrenejše zahvaljujemo č. duhovščini, zlasti duh. svetniku gospodu Jakobu Gašpariču za tolažilne besede ob odprtem grobu, rudniškemu gasilnemu društvu v Trbovljah, ki je v družbi s sosednjimi gasilnimi društvi počastilo spomin svojega ustanovnika, uradnika T. P. D., učiteljsvu deške in dekliške šole v Trbovljah II., gospodu dr. Janezu Jenšterlu za požrtvovalnost o priključitvi našega dragega, vsem darovalcem krasnih vencev in šopkov in vsem, ki so od blizu in daleč prihiteli ter spremili dragega pokojnika na njegovi zadnji poti.

Trbovlje-Zagorje ob Savi, dne 21. VIII. 1927.

Žalujoči ostali.

Gradbeno in industr. podjetje »SLOGRAD« d. d., v Ljubljani naznanja vsem, da je nje dolgoletni stavbeni vodja, gospod

Angelo Žigon

dne 22. avgusta t. l. v Mežici, po kratki, mučni bolezni preminul.

Vestnemu sodelovalcu ohranimo trajen spomin!

V Ljubljani, dne 23. avgusta 1927.

